

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 57. Sententia contra Erasmus pro Eppendorffio lata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Erasmus ea, quæ scripserat, revocaret. Sæcul. XVI.
A C. 1528.
 II. Eppendorffio librum nuncuparet, in quo læsum illius honorem repararet.
 III. Ad tuendam ejus innocentiam literas Saxonix Duci perscriberet. IV. Denique Erasmus pro injuria, quam Eppendorffius sibi illatam reputabat, pauperibus multæ nomine trecentos aureos penderet, nimirum Basileensibus centum, Argentinensibus vero ducentos. Ad hæc Erasmus respondit, præfatam quidem epistolam nunquam a se fuisse scriptam, si tamen vel calamo vel opere Eppendorffium offendisset, paratum se esse, ut eum datis literis placaret, atque etiam eidem librum inscriberet, ac denique missa ad Saxonix Ducem epistola illius honorem defenderet; de cetero existimare se aiebat, quod longe consultius foret, ut de pecuniis, quas erogaret, nulla omnino mentio fiat, ne ejus adversarius spe lucri litem intentasse videatur. Annuit Eppendorffius primis duobus articulis, quos Erasmus adimplere sponderat, firmiter vero insistebat petitæ pecuniarum summæ.

§. LVII.

Sententia contra Erasmum pro Eppendorffio lata.

Jam tertia dies effluxerat, qua fervide ultro citroque disceptabatur, tandem

Sæcul. XVI
A.C. 1528.

vero litigantes duorum arbitratorum de-
cisioni stabant. Hi erant Bonifacius
Amerbachius & Rhenanus, qui Ludo-
vico Beruso, & Henrico Glareano præ-
sentibus sequentem tulerunt senten-
tiam. „ Quoniam nobis diffidii vestri
„ decisionem eo fine reliquistis, ut tan-
„ quam sinceri amici rursus vicissim in
„ gratiam redeatis, ideo videtur nobis,
„ quod ad evitandum omne odium, at-
„ que ad pacem vere Christianam inter
„ vos reddendam Erasmus primos duos
„ articulos, prout sancitum fuit, exequi
„ teneatur. Tertio autem ut satisfaciat,
„ ad sublevandam pauperum mi-
„ seriam duntaxat viginti florenos pen-
„ dat, juxta arbitratorum voluntatem ero-
„ gandos, quin tamen ulla litigantium
„ pars propter hanc sententiam fugilla-
„ ri valeat; unde inter illos nec amplius
„ contentiones, aut suspiciones versen-
„ tur, sed si quæ forte controversia o-
„ rriatur, amice ac benevole componatur
„ omniumque præteritorum memoria
„ aboleatur, perinde ac si nunquam ali-
„ qua fuissent dicta vel facta. Datum
„ Basileæ die altera post Purificatæ Vir-
„ ginis festum Anno reparatæ Salutis
„ millesimo quingentesimo vigesimo o-
„ ctavo. „

Huic sententiæ ambo litigantes ac-
quievere, atque in reconciliationis si-
gnum

gnum in mutuos ruebant amplexus, Sæcul. XVI.
A. C. 1528.
 quinimo postera die in una mensa simul
 prandium sumere jubebantur, nihilomi-
 nus nil propius esse videbatur, quam ut
 bellum inter eos recrudesceret; quippe
 Eppendorfius sumpto prandio Eras-
 mum admoniebat, ut epistolam, quam
 ad Saxoniae Ducem scribere promise-
 rat, in promptu haberet; cum vero ad
 hæc Erasmus, se duntaxat ad Ducis
 Cancellarium literas daturum respon-
 deret, mox inter eos tam acris exorie-
 batur contentio, ut ambo non sine indi-
 gnatione discederent.

Altera die Erasmus ad Saxoniae
 Ducem perscripsit epistolam, quam ta-
 men necdum sigillo munitam Eppen-
 dorffio transmisit, cui hæc Erasmi satis-
 factio grata accidit: paulopost tamen
 in vulgus perperam spargebatur, quod
 Erasmus ejusmodi concordiae pactis con-
 senserit, quæ ejus nomini haud levem
 maculam inurerent: Quinimo ipsemet
 Eppendorffius, necnon alii Lutheri erro-
 ribus infecti ubique divulgabant, quod
 Erasmus non sine infamiae nota conde-
 mnatus, conditiones honesto Viro indi-
 gnas inire compulsus fuerit. Erasmus
 falsos hosce rumores edoctus, scripta
 apologia totam rei gestæ seriem, nec-
 non rationes, quibus ad acceptandam
 sententiam urgebatur, exposuit. Huic

Sæc. XVI. libello hanc præfixit inscriptionem:
A.C. 1528. *Adversus mendacium & obtreccionem utili-
 lis admonitio.* (*) Ast haud segnior Eppendor-
 fiius illico Erasmi librum confu-
 tabat, in hac tamen sua apologia hæc
 effatus est: nunciatum mihi est, quod
 etiam post concordiam inter nos reddi-
 tam nomen meum dente maledico car-
 pere pergas; id tamen haud credere
 possum, donec mihi ostensæ fuerint li-
 teræ, quibus me tanquam totum ex
 mendacio compactum traduxisse accu-
 faris. Præterea ex eodem Eppendor-
 fii libello discimus, quod is Friburgi,
 quod quoddam Misniæ oppidum est, na-
 tus patriam suam reliquerit, ut sese
 humanioribus scientiis excoleret, Ma-
 gisterio usus celeberrimi Zadii in juris-
 prudentia Doctoris; postea memorat,
 quod dudum Argentinæ moratus fer-
 ventibus dissidiis, quæ ex spuria Luthe-
 ri reformatione a variis factionibus in
 Germania suscitata fuere, neutri parti
 accesserit.

§. LVIII.

(*) Eppendorffius huic suæ apologiæ ti-
 tulum præfixit: *Ad D. Erasmi Roterodami
 libellum, cui titulus: Adversus mendacium, &
 obtreccionem utilis admonitio, iusta que-
 rela.*